

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Provincia Neapolitana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66469)

P R O V I N C I A

N E A P O L I T A N A .

HABET Neapolitana Prouincia So-
cietatis loca sex; socios ducētos vigin-
ti duos. in Domo Professa Neapolita-
na quatuor sunt, & quadraginta, in
Collegio Neapolitano duo, & octogin-
ta, in Nolano quadraginta tres, in Catacensi, & Ale-
tino: uiceni bini, Cirinolano quinque. Ad Societatem
transiere vnus, & triginta. Diem suū quinque obiere,

D O M V S P R O F E S S A

Neapolitana.

Spiritualis Domus professe status magnum hoc an-
no cœpit incrementū, domi de pijs rebus collatio-
nibus institutis: qui fructus etiam in proximos redun-
dauit. Tres, & viginti de nostris, Quadragesimæ tem-
pore, alij alio concionū caussa dimissi sunt: qui autem
in vrbe constiterunt, ex ijs tres habuere conciones, qui
iudicio omnium doctrinæ, pietatisq. primas retulerūt.
His concionibus cum fructus alius partus est pluri-
mus, tum inductus quidam, vt cum vetere inimico re-
diret in gratiam; idq. etiā concionatoris voce voluit
prædicari. quo exemplo incitata mulier quædā, odi-
um, quod sextum iam annum ob filij cædem gerebat,
sponte deposuit. Alius necem sororis remisit. strenu-
us item miles cum fuste à commilitonis sui famulo fuis-

set

set petitus; iniuriam omnem nostris deprecantibus concessit. Aeris restitutiones factæ permultæ: quarum vna duum millium aureorum fuit. Meretrices quindecim ad honestatem traductæ. Templo preciosa aliquot ornamenta collata; in his aræ vestis argentea auro intexta, centum quinquaginta aureorum precio, ab Ducis Vrbinatis filia Bisiniani Principis uxore donata est. Sacerdos quidam æstate in Montem Leonis profectus (oppidi nomen id est) cum alia multa præclare, tum sodalitatem ad prauam iurandi consuetudinem tollendam instituit. eius sodales hanc sibi ipsis legem indixerunt, vt si quando palam temere iurauerint, pænæ loco terram illico in publico deosculentur: quæ lex ab ijs sanctissime seruatur. Patris etiam eiusdem opera, & labore, pax inter duos præcipuos Calabriae Regulos conciliata est.

COLLEGIUM NEAPOLITANVM.

NEque minor ad pietatem accessio iisdem spiritualibus collationibus in Collegio Neapolitano facta est: ex quibus quo fructus maior colligeretur, ipsum Collegium duas in partes distributum est; curatumque, vt rerum spiritualium Præfectus à reliquis occupationibus liber, in vnam fratrum vtilitatem, ac progressum incumbat. Instituta etiã, vel renouata potius est Doctrinæ Christianæ schola, ad quam festis singulis diebus magnus fit hominum concursus; quibus non solum Christianæ fidei elementa, sed etiam ratio traditur precandi Deum; opportunaque cohortatione

C tione

tionem ad Sacramentorum frequentiam excitantur. Congregationes maiorum, minorumque melius habere nunquam: eius tamen quæ à Conceptione B. Virginis Mariæ nomen accepit, singularis existimatio est; atque ita multi sunt, qui nomina dare velint, ut sacellum iam eos non capiat. quater hoc anno quadraginta horarum in priuato sacello habita ab ijs est supplicatio: triginta circiter ex ijs in varijs religiosorum familijs Deo sese dedicarunt.

Ex hoc Collegio missiones factæ sunt duæ, altera Barulum, Andriam altera. Baruli cum multa è re diuina gesta sunt, tum impulsus quidam, ut inimicitias deponeret, quas intimo odio, & corde annum iam septimum gerebat. Andriæ vero non solum conciones habitæ; sed etiam casus conscientie explicati, atque de ijs inter Clericos collationes introductæ, inter laicos autem instituta sodalitas est, in quam adscripti qui sunt, ij decimo quinto ad summum die communicant: atque cum alijs pietatis muneribus, tum hominibus pacificandis diligenter inuigilant.

COLLEGIUM CATACENSE

& Aletinum.

CUM anno superiore Antistes Catacensis defunctus esset, in eius locum Bononiensis Vicarius, vir prudentia Doctrinaque insigni, Paleotti Cardinalis alumnus est susceptus. is & nos amat plurimum, & postridie quam urbem inijt, summo mane ad Collegium venit humanitate, ac beneuolentia singulari: neque aggreditur quidquam non consulto Rectore. concionibus in templo nostro frequens interest; interdum etiã

Eucha.

Eucharistiæ sacramentum populo administrat: idem nostrum concionatorẽ, qui fidei Christianæ capita multitudini edisserat, habere voluit, quid multa? eius omnia in nos beneuolentiæ summæ officia ita constãt, vt à nullo maiorẽ beneuolentiã desiderare possimus. Quã eandem beneuolentiã ciuitas præstat: cū enim è nostris quidam esset mortuus, ciuitas vniuersa vestẽ mutauit, funusque lacrimis, & omni officio prosecuta est: ad horologium quoque fabricandum sumptus attribuit. Magistratus propterea, & Antistes coniunctis studijs P. Rectorem adiere, orantes, vt discordijs tollendis, pacificationibusque confirmandis cum Episcopo operam daret. Fratres Dominicani cum ea in vrbe suos conuentus haberent, Theologiæ quæstiones, vt mos est, per tridũ proposuerũt: quibus in disputationibus nostri (neq. enim alius quisquã disputãdi causa apparuit) apud Fratres comitatis, apud reliquos etiã Doctrinæ laudem retulerunt. Societatem inire duos, quorum alter eius rei causa plurimum est à parentibus vexatus; initio enim miscentes precibus minas, in omnes partes versarunt adolescentis animum: vbi constantem vident, scholarũ nostrarum aditu interdiciũt; addunt insuper vincula, ne quò ipsis inuitis aufugiat. cum autem adolescens in omnem occasionem intẽtus, fugam aliquando Neapolim versus cœpisset; mater misit statim, qui eum à fuga retraherent: ipsa vero doloris impatiens, sui que impotens ad nostrum templum venit, omniaque eiulatu, & vociferatione compleuit. paucis interiectis diebus filius aliam rursus fugiendi nactus opportunitatem, nauis, ne facile

ad insequendum parentibus esset, Neapolim contendit: neque multum absuit, quin ille paterni affectus, ac blanditiarum domi victor, Neapoli sociorum, quos parentes subornarunt, insidijs, ac fraude caperetur: verum, quæ Deo gratiæ sint, mature cognita fraude, euasit.

Aletij iuuenis quidam, cum inimicum interficere omnino constituisset, nostrum templum forte præteriens precatum introit, diuinitusque repente permotus, ad Confessarij pedes accidit, omnemque vlciscendi furorẽ abijcit, pollicitus sacramenta sese in posterum frequentius obiturum. Oppidi cuiusdam incolæ cum à Domino multos iam annos dissiderent, ad concordiam, obediẽtiãque per nostros rediere. Christiana Doctrina duobus in templis traditur, pueris ita libentibus, vt plerique non solum ipsi conueniant, sed etiam parentes pertrahant. Duplex quoque Congregatio maiorum, minorũque instituta est, ex qua, vt se dant initia, fructus speratur vberimus.

COLLEGIVM NOLANVM.

Collegio Nolano Domus est adnexa probationis, cuius tirones aliquot, dum sese ad Societatem conferunt, multa, & grauiã sustinuerunt. Ex ijs vnũ Societatis cupiditate flagrantem P. Prouincialis, antequam ipsum in Societatem reciperet, rem iusserat prius cum graui aliquo viro communicare, quo scilicet teste, si opus esset, planum fieri parenti posset, filiũ à nostris no fuisse deceptum. Is animum suum Præsuli
 simpli-

simpliciter aperuit, qui multa sciscitatus ab adolescēte, tandem ipsum ad nos cum cubiculario remisit: sibi que placere dixit adolescentem in Societatem admitti. Parens contra negare, vociferari proditum se, filiumque sibi per fraudem eripi, adeo ut adolescens Episcopo iurare sit coactus, eam se mentem nullius mortalis persuasu, sed vnius Dei impulsu suscepisse: patremque obiurgavit, quod perinde ac puer lacrimas tenere non posset. Paucis diebus post cum adolescens (ut nouitiorum mos est) pro inclusis in carcere stipem cogeret vicatim, aedesque paternas casu præteriret; pater factus obuiam filio, simulauit motum illum animi deseruisse, filijque consilium sibi iam vehementer probari; ad extremum vi eum retinere apud se voluit: filiusque egre ab insani parentis manibus euasit; restatusque est, si sic pergat agere, eum se deinceps patris loco non habiturum. Eadem fuit alterius adolescentis Neapolitani nobilissimi constantia, qui cum inscis parentibus in Societatem receptus, Nolamque missus esset; posteaque graues ob causas suis redditus, acerbissime est oppugnatus. Quam pugnam adolescens cum animo prospiceret, in itinere dum Nola Neapolim redit, ad eam sese comparauit, assidue meditans quid furenti patri, quid matri blandienti responderet, comitem de nostris vnum rogans identidem, ut patris personam tantisper susciperet, ut vicissim instando, ac respondendo sese ad resistendum magis acueret. Hac animi preparatione cum in vrbis conspectum venisset, certior factus est, portam vsitatam vrbis obsideri a suis, ut ipsum venientem exciperent: quare porta alia

urbem ingressus, occultis itineribus Domum Professã ad P. Prouincialem recta se contulit. P. Prouincialis adolescentis parentes statim ad se euocauit, eisque filium tradidit orantem, atque obtestantem, ne se certissimo periculo obijcerent: his autem legibus tradidit, vt quindecim dies adolescentem apud se haberent, eiusque consilium explorarent; cum eo tamen, ne eum male ob eam causam acciperent, neue aliquò amandarent. Vbi adolescens in parentum fuit potestate, grauissima cœpit oppugnatio, quæ perpetua vt esset non solum dies, verum etiam noctes; coegerunt parentes filium in eodem conclau dormire, altercationesque ad mediam vsque noctem plerumque producebantur. Itaque adolescens aliquando, cum parentum custodiam sefellisset, ad Archiepiscopum profugit; eique in conspectu plurimorum nobilium ad genua aduoluitur. Archiepiscopus rei nouitate commotus, surgit è sella, atque adolescentem dicere incipientem interfatus, in proximum cubiculum seducit, queritque ex solo, quid acciderit. exponit ille, quid à parente religionis causa patiat: orat, cum nostris agat, vt in Societatem recipiatur. Archiepiscopus adolescentis animum confirmauit; pollicitusque est eam sibi rem curæ futuram: sed grauiores curæ facile Archiepiscopi animum ab ea, quæ leuior videbatur, auerterunt. Interea Domi crescebant adolescenti molestiæ: cumque domestici satis esse non viderentur, foris submittebantur, qui eum de sententia deducerent. verum ita accidit, vt omnes qui eum de religionis proposito depellere sunt aggressi,

gressi, aut sententiam ipsi mutarent, aut victi confu-
 sique abirent. Cum audiente patre, quidam hortaren-
 tur adolescentem, parentibus ut pareret, negavit se pa-
 rentum numero habere eos, qui se ad Christi famula-
 tum properantem morarentur. tum pater vociferans,
 Deceperunt te, inquit, Iesuitæ: quippe aliquot aureo-
 rum millia spe deuorarunt. Falsum, inquit, ille: aduo-
 cetur, si placet, Notarius aliquis; ego protinus cui
 iusseris, diuitiarum omnium spe, possessioneque cedam.
 Adamarunt, pater ait, ingenium tuum. scilicet id pri-
 mum cum Patribus Societatis pactus sum, ut patinas
 eluam perpetuo. Nimirum bestia es, inquit pater: ic-
 circo huiusmodi te seruitio destinarunt. At modo
 me, filius ait, propter ingenium adamatum dixisti:
 pugnantia te loqui non vides? I sane, pater inquit,
 tamen in isto proposito non perstabis. Undecimum iam
 mensem hanc ego mentem suscepi, filius ait; & confido
 qui mihi ad perseuerandum vires adhuc suppeditauit
 Deus; eundem in posterum mihi non defuturum: ut-
 que intelligas, quam nihil mei me huiusce consilij
 peniteat; iam nunc Deo, coram B. V. Maria, curia-
 que caelesti vniuersa, perpetuam voueo castitatem,
 meque Societatem ingressurum, ut in ea viuam, ac
 moriar. his auditis, pater confusus, ac mærens disces-
 sit. Alio tempore minitanti patri sua se illum ma-
 nu obruncaturum; respondit, ut illud faceret, il-
 lud certe non effecturum, quin membris alijs aliò
 dissipatis, ad Societatem Iesu cor aduolaret. Cum
 aliquando pater commemoratione ludorum, &
 spectaculorum, quæ in noui Proregis aduentum

apparabantur, filij animum titillaret: quæ spectacula, inquit ille, qui ludi quotidie Nolæ spectantur? cum alius lucernam, scopas alius manu fert, alius mensis ministrat, alius patinas eluit. Durauit contentio hæc ad vndecimum vsque diem. quo die cum mater de Societate nescio quid secus diceret, filiusq. liberius matris dicta refelleret; iratus pater iâ pugnis, calcibusque eum cæcidit, vt, nisi tumultu exciti fratres patruelus duo accurrissent, interfectorum eum fuisse omnino videretur: adolescens autem postea affirmavit, nunquã se maiorem animo cœpisse voluptatem. itaque cum ipsum pater post verbera in cubiculũ sine lumine, lectoque inclusisset (non enim erat) illico genibus positus ingenti cum lætitia Deo gratias egit, quod pro suo nomine illa pateretur. Vbi illuxit, pater pallium, calceosq. filio eripit, manicasque, vt eum constringat, poscit: sed accidit per opportune, vt eo ipso tempore magnæ auctoritatis vir domũ ingrederetur; cui dum pater dat operam, filius fratris patruelis calceis, pallioque sumptis, cursu ad Collegium contēdit. P. Prouincialis cū, quæ contra pactorum fidem adolescens passus est, cognouisset; eum in Collegium recepit, dieque altero Nolam ad Nouitiatum misit.

Alius adolescens cum inscientibus domesticis itineri se Neapolim versus dedisset, eo consilio, vt ad Societatem aggregaretur; à parente, qui ad septuaginta millia passuum fuerat infecutus, in patriam retractus est. is tamen opportunis, importunisque precibus apud patrem, & Episcopum vsus, tandem à patre assensum abstulit: quin etiam pater ipse, religione aliqua credo inductus,

inductus, litteras ad P. Prouincialem dedit, rogans, ut
 filium in Societatem admitteret; venturumq. se Nea-
 polim, si opus sit, ut sua presentia filij commendatio-
 nem iuuaret.

COLLEGIUM CIRINOLANVM.

Collegium Cirinolanū ante aliquot annos inchoa-
 tum est: interea dum perficitur, quatuor de no-
 stris in eo munera Societatis exercent. Templum ma-
 gna ex parte constructum est; in eo casus conscientiae
 explicantur, ad quos praeter Clerum vniuersum, alia
 quoque ciuium conuenit multitudo. Ex eo Collegio tū
 in caetera oppida, tum Barium Sacerdos vnus euoca-
 tus est, ut nobilibus duobus capite damnatis praesto
 esset. quo in munere ita se Pater gessit, ut ciues de Col-
 legio exstruendo coeperint cogitare. Ciuitas quingento-
 rum aureorum annum vectigal constituit: ad quam
 summam ciues duo copiosi homines addunt in annos
 singulos aureos ducenos: ad sedem autem, situmq. coe-
 mendum, aureorum duo millia deposita sunt. Archi-
 episcopus domum donauit nostrae quam coemimus co-
 tinentem: neque desunt alij, qui ad supellectilem do-
 mesticam comparandā lautas eleemosinas suppeditēt.

Castrouilla per Quadragesimam Sacerdos vnus
 concionatus est. is graues inimicitias restinxit, quae in-
 ter duos ciues primarios exarserant; eorumque alte-
 rum, cui facta fuerat iniuria, induxit, ut palam inimi-
 cum complecteretur. Duos, & triginta concubina-
 rios (tot enim eo in oppido fuere) impulit, ut concubi-
 nas vel

nas vel dimitterent, vel in uxores legitimas duceret:
 Vnus tamen ex eo numero repertus est homo flagitio-
 sissimus, qui Salutaria Patris monita animo semper
 obstinato respueret. hunc erectum, atque alacrem fo-
 ro medio vagantem lapis ingens XXX. pondo (incer-
 tum, cuius incitatus manu) de caelo cecidisse creditus
 est, ad terram afflixit, atque prostravit: quo ille
 casu triduum omnibus sensibus captus ia-
 cuit; quarto die cum tandem ad se
 redisset, Patri confessus, ma-
 trimonio cum concubi-
 na coniunctus
 est.

